

— जल्पयमानः, जल्पयिष्यमाणः, — जाजल्पयमानः, जाजल्पयिष्यमाणः ;

¹प्रजल्-प्रजल्पौ-प्रजल्पः ;

जल्पितम्-तः, जल्पितः, जिजल्पितः, जाजल्पितः-तवान् ;

जल्पः, ²जल्पाकः-^Aजल्पाकी, जल्पः, जिजल्पिषुः, जाजल्पः ;

जल्पितव्यम्, जल्पयितव्यम्, जिजल्पितव्यम्, जाजल्पितव्यम् ;

जल्पनीयम्, जल्पनीयम्, जिजल्पिषणीयम्, जाजल्पनीयम् ;

जल्प्यम्, जल्प्यम्, जिजल्प्यम्, जाजल्प्यम् ;

ईषज्जल्पः-दुर्जल्पः-सुजल्पः ;

जल्प्यमानः, जल्प्यमानः, जिजल्प्यमाणः, जाजल्प्यमानः ;

^Bजल्पः, जल्पः, जिजल्पिषः, जाजल्पः ;

जल्पितुम्, जल्पयितुम्, जिजल्पितुम्, जाजल्पितुम् ;

³जल्पा, जल्पना, जिजल्पिषा, जाजल्पा ;

जल्पनम्, जल्पनम्, जिजल्पिषणम्, जाजल्पनम् ;

जल्पित्वा, जल्पयित्वा, जिजल्पित्वा, जाजल्पित्वा ;

प्रजल्प्य, प्रजल्प्य, प्रजिजल्प्य, प्रजाजल्प्य ;

जल्पम् २, } जल्पम् २, } जिजल्पिषम् २, } जाजल्पम् २ ;

जल्पित्वा २, } जल्पयित्वा २, } जिजल्पित्वा २, } जाजल्पित्वा २. }

(593) “ जष हिंसार्थः ” (I-भ्वादिः-688. सक. सेट्. पर.)

जाषकः-षिका, जाषकः-षिका, जिजषिषकः-षिका, जाजषकः-षिका ;

जषिता-त्री, जाषयिता-त्री, जिजषिषिता-त्री, जाजषिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि स्वषघातुवत् (346) बोध्यानि । जषन्^C ।

1. ‘ संयोगान्तस्य — ’ (8-2-23) इति पकारस्य लोपः ।

2. ‘ जल्पभिक्षकुड्लण्ठवृडः षाकन् ’ (3-2-155) इति तच्छीलादिषु कर्तुषु षाकन् प्रत्ययः । षाकनः षिष्वात् स्त्रियां ‘ षिष्वौरादिभ्यश्च ’ (4-1-41) इति ङीष् ।

3. ‘ गुरोश्च हलः ’ (3-3-103) इति स्त्रियां भावादावङ् ।

A. ‘ प्रचलद् खिलक्षमाभृन्मूलोपलव्यति घट्टनो-

ल्वणमणिशिखाजल्पाकीभिः फणाभिरहीश्वरः ॥’ अनर्घराघवे-6.81.

B. ‘ गोपायतां धर्ममधूपितात्मनां जल्पान् विमुच्याभवदुद्यमो जये ॥’ धा. का. 1.51.

C. ‘ इत्युक्तः सुरकाषिखाषिणमसावृत्ते जगच्छेषकान्

नित्यं ते जषते झषादिवपुषे रक्षश्चमूशाषिणे । धा. का. 1.87.